

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnstvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Pravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

0 solidarnosti slovanski.

(Dalje.)

Pisatelj Pazdírek izraža nadalje prepričanje, da bode ruski narod vedno primerno se oziral na Avstrijo ter jo spoštoval kot zavetišče toliko Slovanov, zatorej se sme le z zadovoljstvom opazovati ruske sile naravni razvoj in glede ruskega naroda blaginje bi morali vsi sodelovati. S tega stališča nas tudi nihče ne sme sumničiti, ako nasproti narodu ruskemu nastopimo kot zastopniki Poljakov, ako delamo na to, da se mej največjima narodoma slovanskima napravi „modus vivendi“.

Uspeh te spravljive akcije pa je zavisen od predpogoja, da se Čehi Rusom prezentujejo kot vodje in govorniki vseh Slovanov. Solidarnost vseh avstrijskih Slovanov mora biti podlaga vsacemu delovanju, s katerim se hoče zboljšati poljskega naroda stanje, podlaga narodnemu miru, kateremu bi Čehi v ruski Poljski radi ugledali pot.

Ako si mislimo, da je gališkim Poljakom efektivna podpora njih sorojakov v Nemčiji in Rusiji jednako pri srci, kakor nam obramba naših narodnih nasprotnikov, naša bi se potrebna podstava za racionalno in trajno solidarnost mej Čehi in Poljaki, katerim bi se pridružili tudi drugi avstrijski Slovani zaradi varstva svojih narodnih interesov. Solidarnost morala bi se vzgraditi na osnovnem zakonu, da najmanjši narodni uspeh katerega koli slovanskega naroda koristi vsemu Slovanstvu, vsak najmanjši poraz pa škoduje vsemu Slovanstvu. Vsi slovanski zastopniki bi morali v tem biti jednega duha, kar pa sedaj še popolnem pogrešamo. Taka jednodušnost je za sedaj še nemogoča, in ko bi jo hoteli napraviti, povečšali bi le svojo razcepljenost. Nemožno nam je baš sedaj, zjediniti se o tem, kaj treba nam in posebno našim narodno-političnim interesom, a možno bi bilo, zjediniti se, kaj najhujše žuli, kaj najbolj ovira našo narodno-politično blaginjo. Mi Čehi, Slovenci, Slovaki, Hrvati in avstrijski Srbi smo na primer — izimši nekatere kratkovidne politike — vsi soglasni v tem, da je madjarska, nemška in angleška politika Bolgarom in Srbom jako škodljiva, dočim

bodo Poljaki glede homatij balkanskih na svojem protislovanskem stališču le tako dolgo ostali, dokler senjih sedanje razmere nasproti Rusom ne premené.

Še soglasnejši pa so vsi Slovani brez razlike nasproti nemško-narodno supremaciji. Danes pač v vsem slovanskem svetu ni nikogar več, ki bi ne hotel odbijati pogubnega upliva nemškega nasilstva. Rusi, Poljaki, Čehi, Slovenci, Srbi in Hrvati so vedno pripravljeni, zavračati nemški „Drang nach Osten“ z vsemi silami. Vsi ti slovanski rodovi so pa tudi jedini v tem, da so sedanje poljsko-ruske razmere nesreča za ves slovanski svet in da bi odstranjenje ali vsaj oslabljenje poljsko-ruske nasprotstva bila jako znamenita etapa Slovanstva na potu njegovega narodno-političnega razvoja.

Noben Poljak, noben Rus ne bode tajil, da narodna borba teh dveh narodov krči delavnost Slovanstva, a pospešuje nemško-narodne težnje.

Iz tega je izvestno, da je jednodušnost Slovanov možna vsaj gledé vnanjih škodljivih uplivov in ta jednodušnost sme se kot podlaga narodno-politični solidarnosti galiških Poljakov in Čehov jemati v poštev. Narodni interesi Rusov, Poljakov in Čehov zahtevajo, da se zavrne jako škodljivi nemški živelj. Narodna borba Slovanstva proti napadajočemu in razširjajočemu germanstvu, se je še le začela, odkar je Rusija pričela protinemško-politiko. Ta borba bode tem žvahnjeja, tem ljuteja, čim bolj in dokler bodo nemški kolovodje v dozdevni svoji superioritétu škodovali in pritiskali posamične narode slovanske.

Tem načinom izpeljana podlaga vsem Slovanom jednako drage jednodušnosti, iz katere se mora izcimiti splošna solidarnost, bode obema velikima slovanskima narodoma, ki se že tako dolgo borita, omogočila, da stopita na tla narodno politične jednote. Poljaki zboljšali si bodo svoje stanje s pomočjo drugih Slovanov, ako opuste svojo dosedanjo politiko narodnega egoizma in ako se postavijo na stališče popolnem slovanski mislečega naroda.

(Dalje prib.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. novembra.

Pri zborovanji delegacij se je pokazalo veliko nasprotje mej poljskimi radikalnimi elementi in češkimi klubom katero bode morda imelo upliv še na daljšo politiko. Poljski radikali silijo večino poljskega kluba, da bi se klub v vnanjih vprašanjih približal nazorom nemških liberalcev in Madjarov ter več ne podpiral vseh čeških teženj. Večina poljskega kluba se pa ne upa dosti ustavljati radikalnim elementom, ker se boji mladopoljskih agitacij. Načelnik poljskega kluba Grocholski je že naznanil Čehom, da bodo Poljaki sicer še podpirali češko politiko, a v vseh vprašanjih pa vendar ne bodo brezpogojno podpirali Čehov. Vlada pa podpira nasprotje mej Čehi in Poljaki, da tako oslabi desnico, da jej ne bode več mogla delati sitnostij.

V nedeljo imeli so Mladočehi shod v Pragi. Poslanca Gregor in Vašaty sta hudo napadala Riegrovo politiko. Lastnik „Narodnih Listov“ je pa priporočal, da se vse narodnosti to- in onostran Litve, katerim preti nevarnost od Nemcev in Madjarov, mejsabo sporazumijo. Posebno je priporočal solidarnost mej Slovani in Rumuni.

Ogri bi radi, da bi grof Andrassy zopet postal minister vnanjih zadev. Grof Kalnoky jim ne ugaja, ker tira premalo protirusko politiko. V merodajnih krogih pa ne marajo za Andrassyja, in to jako jezi Madjare, ki so že bili vajeni, da se vnanja politika ravna po njih željah.

Vnanje države.

Bolgarska vlada skuša v Londonu dobiti 35 milijonov frankov na posodo. Sedaj se vrše datična pogajanja. To posojilo se bi porabilo za poplačanje vzhodnorumelijskega dolga, zaostalega zhdnorumelijskega tributa in za železnice.

Vest, da so bolgarska oblastva zaprla srbskega diplomatičnega zastopnika v Sofiji, bila je vzbudila veliko razburjenost v Belemgradu, posebno v vojaških krogih. Širila se je po Belemgradu tudi vest, da je v Sofiji buknil ustanek. — Vest, da bi bili srbskega zastopnika zaprli, se ne potrdi. Zaprli so samo nekega kavasa srbskega agentstva, ker so ga dolžili tatvine, pa so ga zopet izpustili, ker se je dokazalo, da je nedolžen. Srbski zastopnik je protestoval proti okrožnici bolgarskega pravosodnega ministra, s katero je slednji naznanil državnim pravnikom in mirovnim sodcem, da srbski

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik V.

(Dalje.)

Drugo jutro izbudil se je Bazarov prej nego vsi ter odšel iz hiše. „Ehe!“ mislil si je ožrši se na okrog: „velikansk baš ta kraj ni!“ Ko se je Nikolaj Petrovič s svojimi kmeti razmeril, moral je vzeti za novi dvor štiri desetine popolnem revnega in golega polja. Postavil si je hišo, stanovanja za služnike in „fermo“, napravil vrt, izkopal ribnjak in dva kladeza, a mlado drevje se je slabo prijemalo, v ribnjaku nabralo se je le malo vode in kladeza imela sta slan okus. Le jedna lopa iz jorgovana in akacij razrasla se je redno; n njej so včasih pili čaj in obedovali. Bazarov prohitel je v nekih minutah vse stezice po vrtu, zašel na kurji dvor, v konjušno, našel dva dvorovska dečka, s kojima se je takoj seznanil in odpravil se ž njima k majhni mlaki jedno vrsto od dvora nad žabe.

— Čemu ti bodo žabe, gospod? vprašal ga jeden iz dečkov.

— Čuj, čemu, odgovoril mu je Bazarov, ki je imel neki poseben dar, da je vzbujal zaupanje v se pri nižjih ljudeh, dasi se on ni poniževal in jih celo zanemarjal, — jaz žabo razrežem, da vidim, kaj se tam notri v njej dela; tudi midva sva žabi, samo da po dveh nogah hodiva, in jaz bom tudi vedel, kaj se notri v vama dela.

— In čemu to?

— Da se ne bi zmotil, ako ti zbolš in te bi moral jaz zdraviti.

— Ali si ti „dohtar“?

— Da.

— Vaska, slišiš, gospod pravi, da sva midva žabi. Čudno!

— Jas se bojim žab, rekel je Vaska, sedemleten deček z glavo belo kakor lan v sivem kozakinu s stoječim zavratnikom, in bos.

— Čemu se jih bojiš? Ali morda grizejo?

— No, v vodo, filozofa, dejal je Bazarov.

Mej tem izbudil se je tudi Nikolaj Petrovič ter se odpravil k Arkadiju, kojega je našel oblečenega. Otec in sin šla sta na teraso pod navéso markizino; poleg ograje na mizi mej večjimi kitami

jorgovana vrél je že samovar. Pojavila se je deklica, óna, ki je sinoči prva srečata prišlece na pragu in dejala s tenkim glasom:

— Tedosja Nikolavna niso popolnem zdravi, ne mogó priti; ukazali so, da naj vas prašam, ako bodele sami si nalili čaj ali naj pride Dunjaša?

— Jaz bom vse sam storil, sam, dejal je hitro Nikolaj Petrovič. — Ti, Arkadij, s čim piješ čaj, s smetano ali z limonami?

— S smetano, odgovoril je Arkadij, ter pomolčavši malo vprašuje dejal: — očka?

Nikolaj Petrovič pogledal je v zadregi sina. — Kaj? rekel je.

Arkadij povesil je oči.

— Oprosti, očka, ako se ti bo zdélo moje vprašanje neumestno, začel je — a ti sam vspodbujaš me z včerajšno svojo odkritosrčnostjo, da sem odkritosrčen... ti se ne boš razjezil?... — Govori.

— Daješ mi pogum, da te vprašam... kaj ne da neče priti radi tega Fen... Kaj ne da neče radi tega ona sem priti pripravljat čaj, ker sem jaz tukaj?

Nikolaj Petrovič obrnil se je izlahka na stran.

podložniki neso pod varstvom kapitulacij, ko so vendar odnosi mej obema državama prijateljski in se v Srbiji z bolgarskimi podložniki ravno tako postopa, kakor z državljani drugih držav.

Ruski veleposlanik v Rimu dobil je nalog, da naj povpraša italijansko vlado, kaj da namerava z vojno proti Abesincem. Govori se, da se kralj Janez poprosil kot pravoslavni vladar ruskega carja za varstvo.

Če tudi vreme ni ugodno, vendar hitro nadaljujejo utrjevanje rumunske prestolnice. Osem utrdb je že dodelanih, deset jih pa bodo še napravili. Načrt za utrdb je bil napravil belgijski general Brialmont. Ko bodo vsa dela končana, bode Bukurešt velikanski utrjen ostrog, v katerem se bode lahko koncentrovala vsa rumunska vojska.

Da bi se mej seboj sporazumeli vsi francoski republikanci, res skoro ni misliti. Nekateri so svetovali, da bi se v ta namen sešli vsi republikanski poslanci in senatorji in se posvetovali o skupnem programu in kako odstraniti sedanji težavni položaj. Več republikanskih vodij, mej družimi Brisson, Goblet, Ribot, Lockroy in Sady-Carnot, se je že izjavilo, da se ne udeležijo tega shoda. Posebno vlada mej republikanci veliko nasprotje zastran vprašanja; ali naj še ostane Grevy predsednik republike ali naj pa odstopi. Radikalci zahtevajo, da se Grevy takoj umakne, zmerni republikanci pa spznavajo nevarnosti, ki bi nastala, če se k ministerski krizi pridruži še predsedniška kriza.

Poročila, katera je dobila italijanska vlada iz Abesinije, glasé se jako neugodno. Kralj Janez umaknil je svoj prestol bolj v sredo dežele. Čakati baje hoče Italijane v gorah, koder ni nobenih potov, do vročega letnega časa, kadar se bodo morali umakniti. — Mej grškim prebivalstvom na Balkanu se zbirajo prostovoljci, ki pojdejo v Afriko Abesincem pomagat proti Italiji.

Dopisi.

Z Dunaja 22. novembra. [Izv. dop.] Nedavno imelo je „Slovansko pevsko društvo“ zabavo, katere spored je tudi „Slov. Narod“ prinesel. Opisa o tej zabavi pa do danes niste prinesli, če ravno bi se o njej že davno moralo poročati, kajti, gotovo bode zanimalo vse Slovence. Kako sijajno se je obnesla slovenska „Pod lipo“, skladba dr. Gust. Ipavica, besede preč. Davorina Trstenjaka. Mešan zbor ta dopadal je tako, da hvale ni bilo prej konca, nego da so pevci in pevke nastopili še jedenkrat ter ono nežno in lepo pesen ponovili. — Prihodnjo nedeljo pa bode isto društvo v glasbenem zavodu imelo svoj adventni koncert. In takrat so tri točke slovenske in prvokrat se pripeti, da bode v tem društvu pel konservatorist Slovenec g. Fr. Pogačnik, ki slovi kot izborni tenorist. Ravnateljstvo Dunajskega konservatorija je blagovoljno dovolilo njegovo sodelovanje. Pel bode: I. Vilharjevega „Mornarja“ in A. Nedved-ovo: „Darilo“. Prva točka koncerta je slovenska, namreč A. Hajdrihova „Hercegovska“.

Na ta koncert opozarjam vse Slovence, ki bivajo na Dunaji še radi tega, ker se bode prvič na Dunaji pela I. Vojačkova velika kantata „Pisné Hostynské“. — Ustopnice za ta koncert dobivajo se pri g. dr. I. Lenochu I Bräunerstr. 4. — G. Majaron me je naprosil, da bi v „Slov. Narodu“ bilo priobčeno, da on v slovenskem klubu ni povse tako govoril o sebi in o g. prof. Šuklje-j, kakor je stalo v dopisu od 15. t. m. v „Slov. Narodu“. Tej

— Morebiti. izgovoril je konečno, — ona si misli... ona se sramuje...

Arkadij ozrl se je bistro na očeta.

— Zaman se ona sramuje. Prvič ti je znano moje mišljenje (Arkadij je jako rad izgovarjal te besede) in drugič — ali bočem jaz le za las izpremeniti tvoje življenje, tvoje navade. Poleg tega sem uverjen, ti nisi mogel slabo izbrati; ako si jej ti dovolil, da živi s taboj pod jedno streho, potem — je tega gotovo vredna, nikdar ni sin otcu sodnik, posebno pa ne takemu otcu, ki ni, kakor ti, nikdar jemal mi moje svobode.

Arkadijev glas se je v začetku tresel: čutil je, da je velikodušen, vendar je v istem času vedel, da nekako zbada svojega otca; a glas lastnih besed silno deluje na človeka, in Arkadij izgovarjal je zadnje besede trdo, da celo s poudarkom.

Hvala ti, dejal je temno Nikolaj Petrovič in njegovi prstje so zopet zašli na obrvi in na čelo. — Tvoje domneve so v istini spravedljive. Konečno, ko bi to dekle ne bilo vredno... to ni nikaka lehkomišelnica trma. Nerač govorim s taboj o tem; a ti razumeš pač, da jej je težko bilo semkaj priti, pred-te, posebno v prvi dan tvojega prihoda.

— Ako je tako, pojdem sam k njej, vskliknil je Arkadij z novim navalom velikodušnih čuvstev,

želji ustrezam zelo rad, ker mi nikakor ni na tem ležeče, da bi se mnogospoštovani g Danilo Majaron drugače čutil, nego da zasluži. — ov.

Kranjska v cesarjevičevi knjigi.

Bralcem „Slovenskega Naroda“ je znano, da je presvetli naš cesarjevič Rudolf zasnoval preimennitno literarno in umetnostno podjetje, izdavanje ogromne knjige „Die österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild“, katerej jed namen, verno in točno opisati našo monarhijo in vse narode, ki prebivajo v njej, v lepi besedi in umetnostno krasnih in dovršenih slikah. V zvezku ki se zdaj pripravlja za natisek, pride na vrsto vojvodina Koroška in Kranjska in poknežena grofija Goriška in Gradiška. Da opišejo Kranjsko, povabil je cesarjevič Rudolf, osemnajst sotrudnikov in dotični oddelek bode obsejal naslednje razprave:

1. Karakteristične zemljepisne slike dežele Kranjske (2 poli), pisatelja: Peter pl. Radics in Amand baron Schweiger-Lerchenfeld. — 2. Kras in pojavi na njem (1 polo), pisatelj: Fran Kraus. — 3. Prazgodovina Kranjske in nje zgodovina za Rimljanov (1/2 pole), pisatelj Karl Deschman. — 4. Zgodovina Kranjske od ljudskega preseljevanja do sedanjega časa (1 polo), pisatelj Fran Levec. — 5. Narodopis Kranjske in sicer: a) narodno življenje Slovencev (2 poli), pisatelj prof. V. Urbas v Trstu; b) slovenske narodne pesmi, pravljice in pripovedi (1/4 pole), pisatelj prof. Ivan Scheinigg v Celovci; c) gradovi, gradbe selišč in tipi kmetijskih hiš (1/2 pole), pisatelj prof. Ivan Franke v Kranji; d) Kočevarji (1 polo), pisatelj prof. Julij Schröer na Dunaji. — 6. Arhitektura, slikarstvo, in plastika, in sicer: a) spomeniki iz srednjega veka (3/4 pole), pisatelj prof. Ivan Franke v Kranji; b) renesanca in novi vek (3/4 pole), pisatelj spiritual Ivan Fliss. — 7. Muzika (1/4 pole), pisatelj c. kr. vladni svetovalec dr. Frid. Keesbacher. — 8. Književnost in sicer: a) slovenska književnost (1 polo), pisatelj prof. Gregor Krek v Gradci; b) nemška književnost (1/4 pole), pisatelj prof. Eduard Samhaber. — 9. Narodno-gospodarsko življenje (1 polo), in sicer: a) poljedelstvo in gozdarstvo, pisatelj tajnik Gustav Pirc; b) rudarstvo in plavžarstvo, pisatelj c. kr. rudniški nadsvetovalec Ivan Novák; c) industrija, trgovina in promet, pisatelj ces. svetovalec Ivan Murnik; d) hišna industrija in mali obrt, pisatelj obrtni nadzornik dr. Valentin Pogačnik v Gradci. — Slovenski jezik in njega razvoj po vseh slovenskih pokrajinah opiše direktor Jos. Šuman in dotični članek izide pri Štajerski; narodno življenje štajerskih Slovencev njih narodne šege, pesmi, pravljice in pripovedi opiše prof. Fr. Hubad v Gradci; koroških Slovencev pa prof. Ivan Scheinigg in župnik Francisci. —

Oddelek o Kranjski bode obsejal 12—13 tiskovnih pol velike oblike in bode bogato ilustriran. Izmed umetnikov, ki bodo sodelovali pri tem zvezku, povabljeni so dozdej naši slikarji profesor Ivan Franke in brata Jurij Šubic v Parizu in Janez Šubic v Kaiserslauternu, a skrbjeno je za to, da pridejo tudi drugi domači slikarji v poštev.

ter skočil s stola. — Povedal jej bom, da se jej ni treba mene sramovati.

Nikolaj Petrovič je tudi ustal.

— Arkadij, začel je, bodi toli dober... kako bi bilo možno... Tam... Jaz te nisem pripravil...

Arkadij pa že ni poslušal in odhitel s terase. Nikoja Petrovič zrl je za njim ter vznemirjen spustil se na stol. Srce mu je jelo bít. — Je li gledal v tem trenutku neizbežno razliko bodočih odnosajev mej saboj in sinom, je-li pripoznaval, da bi mu Arkadij izkazoval večje spoštovanje, ako bi se ne bil dotaknil te stvari, je-li samega sebe karal radi slabosti — težko je povedati: vsa ta čuvstva bila so v njem, kakor občutki, in to nejasni; a z lica ni izginila rudečica, in srce je bilo.

Začuli so se brzi koraki, in Arkadij prišel je na teraso. — Seznanila sva se, otec! vskliknil je z izrazom neke laskave in dobre slovesnosti na lici. — Fedosja Nikolavna res ni danes popolnoma zdrava in priče pozneje. A čemu mi nisi povedal, da imam brata? Poljubljaj bi ga bil že včeraj zvečer, kakor sem ga sedaj-le poljubljaj.

Nikolaj Petrovič hotel je nekaj reči, hotel se vzdigniti ter razprostrti rōki. Arkadij vrgel se mu je na vrat.

Glavni urednik cesarjevičevi knjigi je c. kr. dvorni svetovalec vitez Weilen na Dunaji, kateremu je pridružen kot sourednik za stvari, ki se tičejo naroda slovenskega, dvorni svetovalec prof. vitez Miklošič.

Da bi se osebno dogovoril s sotrudniki na Kranjskem, prišel je gospod dvorni svetovalec vitez Weilen te dni v Ljubljano ter je včeraj 22. t. m. v deželni dvorec k deželnemu glav. grofu Thurnu povabil dotične gospode na razgovor. Seja, katere so se udeležili gg. Murnik, Deschmann, Radics, Flis, Levec, Pirc, Kraus, Samhaber, Franke in dr. Keesbacher trajala je od 5—7. ure zvečer. Gospod dvorni svetnik je v dolgem, nad 1 uro trajajočem govoru razložil namen in osnovo cesarjevičeve knjige, poudarjal, da mora biti pisana objektivno in popularno ter se naposled z vsakim navzočnim gospodom sotrudnikov podrobno domenil o njegovi nalogi. Zahvalivši se vsem gospodom za vdeležbo, izrekel je konečno, da je preverjen, ka gospodje sotrudniki spišejo patrijotično knjigo, dostojno čudovito lepe dežele Kranjske.

Zborujoče sotrudnike pa je iznenadilo brzojavno pozdravilo, katero je z dvora na Dunaji poslal presvetli cesarjevič in katero slōve tako:

Wien, Hofburg.
Hofrath Ritter von Weilen beim Landeshauptmann Grafen Thurn, Laibach.

Ihnen und allen Mitarbeitern herzlichste Grüsse und wärmsten Dank für die Mitwirkung an unserem patriotischen Werke! Rudolf.

Navzočni sotrudniki so se cesarjeviču takoj zahvalili na tem pozdravu in naposled je še g. cesarski svetovalec Ivan Murnik povzel besedo, iskreno se zahvalil gospodu dvornemu svetovalcu, ter ga prosil v imenu navzočnih, naj blagoizvoli presvetlemu cesarjeviču o priliki tudi ustno sporočiti najudanejšo zahvalo za njegov trud, ki ga ima s tem, da se v velikem njegovem delu dostojno oslavi tudi dežela Kranjska.

Pozneje so se sotrudniki z ljubljanskim županom Grassellijem in direktorjem Šumanom vred zbrali v hōtelu „pri Slonu“ ter v prijaznem razgovorjanji prebili večer v družbi gospoda dvornega svetovalca viteza Weilena, ki se je danes odpeljal dalje v Gorico in Trst.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je cerkveni občini Šentpeterski za obnovo cerkve 200 gld.

— (Odlikovanje.) C. kr. kranjske kmetijske družbe podpredsednik g. Josip F. Seunig, graščak na Bokalcih, dobil je viteški križec Fran Josipovega reda.

— („Glasbena Matica“.) Po besedah visokega c. kr. ministerstva za uk in bogočastje z dne 2. t. m. št. 8687 postavila se je v državni proračun za leto 1888 za „Glasbena Matica“ podpora v znesku 400 gld.

— (Pisateljskega društva) četrti zabavni večer bode jutri, v četrtek 24. t. m., ob navadni uri v steklenem salonu čitalničnem. Predsedoval bode g. dr. V. Gregorič, čital pa g. A. Trstenjak.

— Kaj je to? ali se zopet objemata? začul se je za njima glas Pavla Petroviča.

Otec in sin vrazdovala sta se oba jednako, da je prišel v to minuto; bivajo ginljivi položaji, iz kojih skušamo kar najbrže oprostiti se.

— Čemu se čudiš? rekel je veselo Nikolaj Petrovič. — Koliko časa pričakoval sem Arkaše... Od včerajšnjega dne se ga niti nagledati nisem mogel.

— Nikakor se ne čudim, opomnil je Pavel Petrovič: — saj bi ga tudi jaz sam objel.

Arkadij šel je k stricu in iznova čutil na lici svojem dotiklaj njegovih dišečih brk. Pavel Petrovič sedel je k mizi. Oblečen bil je v krasno jutranjo po angleškem ukusu ustvarjeno obleko; na glavi rudel mu je majhen fés. Ta fés in malomarno zavezan zavratnik spominjali so na svobodo vaškega življenja; a poskrobljeni ovratniki srajce, res da ne bele, temveč pisane, kakor pač pristojna jutranji toaleti, upirali so se z obično neuklonivostjo v izbriti podbradek.

— Kje pa je tvoj novi prijatelj? vprašal je Arkadija.

— Ni ga doma; on ustaja navadno rano ter gré kam. Sicer pa ni potreba mnogo meniti se zanj: on ne ljubi ceremonij.

(Dalje prih.)

— (Imenovanje.) Poštni komisar Deziderij Zebal imenovan je poštним tajnikom v Trstu.

— (Kazenske pravde dr. Tavčarja) iz raznih uzrokov še ne moremo nadaljevati. V petek se le nam bode možno, priobčiti nadaljevanje in konec.

— (Gosp. dr. Ferdinand Dominkuš) odložil je iz rodbinskih ozirov svoj deželnozborski mandat. Živo obžalujemo, da se je s tem političnemu delovanju odtegnil g. dr. Dominkuš, katerega smo s prvega početka narodnega gibanja bili vedno vajeni videti mej najodličnejšimi prvoboriteli na braniku za narodne pravice. Za kmetijske občine volilnega okraja Celjskega razpisana bode vsled te odločitve dopolnilna volitev.

— (Gosp. Karol Till) v Ljubljani izdal je „Laibacher Familien Kalender“ za l. 1888. Katerega ta s svojo robo jako nadležni gospod usiljuje brez ozira slovenskim in nemškim rodbinam uradnikom, profesorjem in učiteljem. G. Till, kateri ima že itak navado sramotiti narod slovenski, v katerega sredi in od katerega živi, kaže svoje mržnjo, svoje sovraštvo proti Slovincem tudi v koledarji v „Jahresschau vom 1. Juni 1886 bis 1. Juni 1887“, katera pričinja tako: Juni. 1. „Der Gemeinderath von Laibach beschliesst einstimmig, an der Enthüllungsfest des Anastasius Gründenkmales nicht theilzunehmen, es nicht in Obhut zu nehmen, für die Ruhe beim Feste nicht zu bürgen; dalje: 3. Juni: Enthüllung des Anastasius Gründenkmales in Laibach: Der slovenische Pöbel musste durch Militär zerstreut werden, in zopet na drugi strani: 19. Mai: Das Anast. Gründenkmal ward zum 15 mal besudelt. In tak koledar si upa g. Till, katerega Slovenci posebno slovenski dijaki le preveč podpirajo, pošiljati narodnjakom v hišo „zur Ansicht.“ Ali ni to skrajna nesramnost. Slovenci, saj dobimo isti papir in pisalno orodje tudi pri Gerberji, Giontiniji in Ničmanu, tudi ceneje, zakaj podpirate Nemca Till-a, ki naš narod sramotiti hoče! „Svoji k svojim!“

— (Narodna čitalnica Ljubljanska) priredi besedo v nedeljo dne 27. novembra v društveni dvorani. Vspored: 1. Haydn: „Oj spomlad dojd“, mešani zbor iz prvega oddelka oratorija „Štirje letni časi“, s spremljevanjem na glasoviru. 2. S. Gregorčič: „Jeftejeva prisega“, deklamuje gospica J. Hotbauerjeva. 3. Förster: „Pjevajmo“, moški zbor. 4. a) Moszkowski: „Pri zibel“, b) Baumgartner: „Mladoletje“, samospeva gospice E. Lenarčičeve. 5. Škraup: „Mi temna okrog se vlega noč“, moški četverspev, pojó gg. J. Trtnik, A. Štamcar, A. Pucihar in J. Paternoster. 6. M. Bruch: „Koncert v G-molu“ za gosli s spremljevanjem na glasoviru; igra g. Wagner, spremljuje g. pl. Janušovsky. 7. Verdi: Finale iz opere „Ernani“, ensemble s samospevi in spremljevanjem na glasoviru; solisti; gospa M. Gerbičeva, gg. A. Razinger, A. Pucihar in J. Paternoster. Začetek ob poluosmi uri zvečer. Ustop imajo izključivo le čl. gg. udje čitalniški. Od bor.

— (Poročil) se je včeraj v stolni cerkvi g. Josip Lenče, hišni posestnik in krčmar „zum weissen Wolf“, z gospodičino Terezino Resmanovo, hčerjo tukajšnjega trgovca.

— (Prememba v posesti.) Gosp. Stefan Pogačnik, gostilničar „Za frančiškani“ kupil je Čadežovo hišo v Šiški za 30.000 gold. Kupna pogodba se je včeraj podpisala in kupnina odštela.

— (Tristoletnica Gunduličeva) bode dne 8. januarja 1888. Po mnogo jugoslovanskih mestih praznovala se bode slovesno. V Zagrebu bode jugoslovanska akademija imela slovesno sejo, v kateri se bodo čitale razprave o življenju in delovanju Gunduličevem. Dalje se bode v gledališči predstavljala Gunduličeva drama „Dubravka“. Tudi vseučiliška mladež prireja tem povodom večjo zabavo. Po vseh hrvatskih mestih praznoval se bode rojstni dan največjega hrvatskega pesnika več ali manj slovesno, spodobilo bi se, da bi se ga tudi Slovenci spominjali.

— (Puškinova dela) so nam danes došla. Gospodje, kateri so jih naročili ali je želé kupiti, naj se kmalu oglašé. Cena jim je tri goldinarje. Da so dražji, ko zadnjič, temu je nekoliko uzrok to, da nas primeroma voznjina več stane, ker smo jih manj naročili, in pa ker se je nekoliko povišala cena ruskemu rublju.

— (Loterija „Hrvatskega učiteljskega doma“) obnesla se je jako dobro. Pro-

dalo se je blizu 100.000 srečk. Zgradba „Učiteljskega doma“ prične se najbrže že pričetkom bodočega leta.

— (Iz Trsta) se piše: Preiskava, vršena se ob umoru blagajnika Mosestiga, spravila je, tako vsaj se govori, jako čudne stvari na dan. Maffei napravil je natančen načrt ter je ravnal s popolnim premislekom. Ljubico svojo, Marijo Ribos, pregovoril je, naj se Mosestigu ra ulici na pot nastavi ter naj ga skuša spraviti v svoje stanovanje. Ko se to izvrši, prišel bode Maffei, delal se bode ljubosumnega in potem bode Mosestiga umoril. Truplo se bode odneslo v velikem, v ta namen pripravljenem kovčegu, ali se pa poreče, da se je Mosestig sam umoril, — vse to pa zaradi tega, da se umorjenemu Mosestigu ukradejo ključi do blagajnice. Maffei bil bi s temi ključi pobral ves denar iz blagajnice, Mosestigu izročene, in reklo bi se potem, da je Mosestig toliko in toliko izneveril in zaradi tega se usmrtil. Marija Ribos je nekda ves ta hudobni načrt že priznala.

— (Za lovce.) Jako izvrsten lov, izmej najboljsh v Avstriji, je na Bombellesovi graščini pri Ormoži. Zadnji lov trajal je 4 dni. Lovcev bilo je 16, mej njimi nadvojvoda Fran Ferdinand d' Esto. Ti lovci so v 4 dneh ustrelili: 2 prepelici, 1746 zajcev, 135 zajčkov, 900 gozdnih jerebic, 191 poljskih jerebic, 1 kljunača, 33 raznih živalij, in jedno divjo mačko, katero je ustrelil nadvojvoda.

— (C. kr. notarja mesto v Kostanjevici) je razpisano. Prošnje do 22. decembra t. l.

— (Razpisana) je služba nadučitelja na dvorazrednici v Boštani. Plača 500 gld., opravnina 50 gld. in stanovanje. Prošnje do 15. decembra.

— (Okrajni zastop v Kozjem) razpisuje službo okrajnega tajnika. Plača 600 gold., posebe pa 100 gold. nagrade za knjigovodstvo pri okrajni hranilnici. Prošnje do 20. decembra.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

St. Peter na Notranjskem 22. novembra. Z gromovitim streljanjem in naudušenim prepevanjem ribniških narodnih pesnij praznujemo sijajno zmago vrlih Ribničanov.

Pariz 23. novembra. Grevy se danes posvetuje z odličnimi osobami, kako rešiti ministersko krizo in bode to posvetovanje prihodnje dni nadaljeval. Govori se, da je Ribot prevzel sestavo kabineta, v kateri bi mej drugim ustopila Goblet in Dovés.

Carigrad 23. novembra. Izvestje Reuterjevo: Sultan porabil navzočnost carjevo v Berlinu in brzojavil nemškemu cesarju proseč ga, da posreduje pri carji zaradi vprašanja bolgarskega. Odgovora še ni.

Razne vesti.

* (Razstavav Bruselji.) Avstrija bode na tej razstavi jako častno zastopana. Prve industrijske tvrdke so se že oglasile, da bodo razstavile svoje izdelke. Razstave se bodo udeležile vse evropske in prekomorske države in kolonije. Posebno lepe stvari so doposlali Francozi in Angleži. Holandija bode razpostavila na prostoru 2500 m² javni trg v flamskem slogu 17. stoletja. Ta oddelek bode jako zanimiv, na njem bode mestna hiša, javna tehnična. ribji trg, orkester, kavarne, gostilne in vsakovrstne prodajalnice. Druga posebnost bode indijska razstava. V zgradbah v indijskem slogu bodo razstavljeni razni indijski izdelki in pridelki.

* („Deset let nazaj.“) Tako se nazivlje g. Puzirévskega, majorja v generalnem štabu, knjižica, v katerej se dokazuje, da ruska vojska gledé vojne izvežbanosti nadkriljuje vse druge evropske vojske. Še le pred desetimi leti imela je veliko vojno, vse druge vojske pa so že dlje časa samo mirovne vojske.

* (Sokoli proti poštnim golobom.) Kakor se javlja iz Peterburga, imajo ondu pod nadzorstvom vojvode Aleksandra Oldenburškega, poveljnika carskih gard, jako pogoste in zanimive poskušnje s sokoli. Na dva kilometra daleč spuščajo se sokoli na golobe, katere ulove in raztrgajo; ima pa tudi sokolov toli izvežbanih, da poštnega goloba ulove in prinese svojemu gospodarju. Taki sokoli bili bi pri obleganju kake trdnjave izredno važni. Izpušeni golob kroži po zraku, dviga se više in više, ter se naposled odloči za gotovo mer. Človeškemu očesu že neviden, ne odtegne se bistremu očesu sokolovemu in sokol sam da znamenje, da ga izpuste z verižice. Naravno, da so oni sokoli najbolj, ki prinese goloba z depešo svojemu gospodarju, kajti na ta način možno je zaznati načrte in postojanke sovražnika.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Ako bi odstranili zakonito pravico trgovinskih potnikov; prejemati denarje, odvzeli bi cislitavskemu upniku jedno najizdatnejših sredstev, pogoditi se z lepa s translitavskim dolžnikom; kajti Translitavec, zlasti zamudni plačnik, ker bi ne imel zagotovila, da plača potniku zakonitim potom, premislil bi si trikrat, ali sme tudi plačati, drugače pa, zanašajoč se na neopravičenost potnikovo, odrekel bi kar vsako izplačevanje, zategadel bi imel upnik največkrat prazne nade. Ali tudi v Cislitaviji so taki odnosi, da bi odstranjenje zakonite pravice trgovinskih potnikov, prejemati denarje, bilo na veliko škodo trgovinskemu prometu.

Malemu trgovcu, zlasti kramarjem na kmetih, ne prija, nastala izplačila poravnati po dopisovanju; njemu je v obče ljubše, izvršiti vse ustno, in plačuje nastale dolgove najraje koj potniku.

Zategadel je veliko olajšilo malemu trgovcu, ki ne piše rad in v mnogih slučajih še pisati ne zna, ako ima poročstvo, da so mu plačila potniku zakonito veljavna. Kako često se dogaja, da trgovinski potnik v sporazumnem interesu svojega gospodarja dovoljuje popuste naročnikom ali pa da daje izimne cene, za katere gospodar čisto nič ne ve. Radi tega nastajajo često razlike, ki jih je težko pismeno razjasniti in odstraniti. Kupec torej čaka do prihodnjega obiska svojega potnika, poravnava z njim osobno nejednakosti ter mu izplačuje.

Vseh teh obojestranskih koristij odrekli bi se, ako bi odvzeli trgovinskim potnikom pravico, prejemati denarje, in to gotovo samo na kvar z lepa razpletajočemu se trgovinskemu prometu, po katerem nam je vsekakor težiti. Vender pa je tedaj, kadar misli, da ne sme te važne pravice dati potniku, prodajalcu ta namen zelo lahko doseči s tem, da svoji fakturi pristavi opomnjo, „da je plačevati samo neposredno“. Ne ugovarjaj mi nihče, da je priporočati, dajati potniku tudi še posebno pooblastilo za prejetje denarja.

Mali štacunar na kmetih, ki zna jedva čitati in pisati, ne bi mogel preiskovati veljavnosti in pristnosti pooblastila potnikovega; on bi vedno dvojil, ali sme tudi potniku plačati; sicer pa bi bila ta posebna pooblastila brezvestnim trgovinskim potnikom ravno prikladno polje najrazličnejših malverzacij in sleparstva.

Meni je torej izreči moje notranje uverjenje, da je vse neprilichnosti moči odpraviti, ako si previdno izbiramo potnike, in da ne bi, odstranivši zakonite pravice potnikov, prejemati denarje, imeli nobenih koristij, ampak samo škodo.

Jaz bi še prej priporočal, da se razširi ta zakonita pravica po ogerskem vzgledu, po katerem imajo trgovinski potniki pravico, izterjovati vse zaostanke svojih gospodarjev.

V imenu odsekovem predlagam torej, slavna trgovinska zbornica naj, uvažujoč, da pričujoči predlog slavne Šopronske trgovinske in obrtno zbornice ne ustreza koristim tostranskega trgovskega sveta, ampak naravnost nasprotuje, sklene:

1. Predlog slavne Šopronske trgovinske in obrtno zbornice se ne podpira;
2. naj se zbornica v zmislu gornjega poročila obrne v posebni ulogi do vis. c. kr. trgovinskega ministerstva.

Pri glasovanju sprejmeta se obadva predloga.

Zbornični tajnik poroča, da je trgovinski in obrtni zbornici bila od 79 tvrdék Ljubljanskih poslana prošnja s sledečo vsebino: „Podpisane trgovske in obrtniške tvrdke v mestu Ljubljani trpé škodo že mnogo let radi različnosti železniških tarifov, kateri so vsled tako imenovanih pristaniških tarifov, vsled dovoljenih znižanih tarifov za oddaljenejša postaje, osobito za Trst, Reko, Gorico i. dr. ter vsled nedovoljenih enakih tarifov za geografski bližnji postajo v Ljubljani tako nepovoljno sestavljeni, da v tem glavnem mestu deželnem vidno peša trgovina in obrtnost in da se je promet zelo skrčil.

Ker je bila Ljubljana sredotočje znatnega državnoželezniškega omrežja, nadejali so se podpisanci, da z državno železnico dosežejo kako premembo te deželne neprilichnosti, in to tem preje, ker so pritožbe zastopnika v železniškem svetu v več sejah, osobito v seji oktobra 1885, imele toliko uspeha, da je visoki železniški svet jednoglasno in izrecno priznal, da Ljubljano oškodujejo sedanje tarifne nejednakosti, ter je c. kr. glavno ravnateljstvo bilo pozvano, da izposluje za Ljubljano ugodnejše tarife.

Iz zapisnika trgovinske in obrtno zbornice za Kranjsko o seji dne 30. novembra 1886. videlo se je, da je v seji c. kr. državnoželezniškega sveta od 29. oktobra 1886 izjavil gospod izvestitelj prometnih stvari vladni svetnik dr. Liharzik, da se je uravnava tarifnih nejednakosti za Ljubljano razbila radi protivljenja c. kr. priv. južne železnice, ali pa c. kr. glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic ne bode opustilo, ter se bode pri obravnavah o novi uravnavi prometnih odnošajev mej državnimi železnicami in južno železnico, katere se bodo vršile, ko se ima ravnokar odpreti proga Hrpelje Trst, potegnili za Ljubljano.

Dotični predlog tarifnega odbora bil je tudi sprejet.

Konečno so dobili podpisanci večje upanje v dosego ugodnejših tarifov z ukazom v sodega c. kr. trgovskega ministerstva od 29. marca 1887, br. 1051, kateri ukaz je bil izdan vsled sklepov deželnega odbora od 4. in 20. januarja 1886 in ki ga je priobčilo visoko c. kr. deželno predsedništvo z dopisom od 8. aprila 1887, br. 854.

Po naslednjem sklepu deželnega zbora kranjskega:

„da se pri sklepanju peazne pogodbe glede na progo Ljubljana-Divača promet iz Kranjske ne prepusti južni železnici, nego da se kranjskim postajam omogoči rabiti državne tarife“, javlja se v zgornjem visokem ukazu, da po obravnavah izvršenih mej c. kr. glavnim ravnateljstvom avstrijskih državnih železnic in južno železnico, c. kr. državne železnice smejo po peazki pogodbi voziti tudi po južne železnice progi Ljubljana-Divača, ter da se iz tega nastajajoče novo kartelovanje prometa v Trst in sicer vesoljni promet mej Ljubljano in Trstom prepusti društvu južne železnice, da se bodo vendar po poprečnem izračunjanju tarife c. kr. državnih železnic v peazki progi Ljubljana-Divača, pokazala bistvena olajšila v prometu Ljubljane s Trstom, ko se dotični vozni tarifi morajo urediti po tarifih bližnje zamejne postaje na progah c. kr. državnih železnic.

(Dalje prib.)

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatljica & 15 pil 15 kr., 1 zavoje = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rdečo tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Eeke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. lekarji G. Piccoli-jl. (817—6)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—173)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

22. novembra:

Pri **Stionu**: Pavlin, Solnce iz Amerike. — Weilen, Jaff, Berger, Steiner z Dunaja. — Fischer, Ralsler iz Prage. — Potočnik iz Celovca. — Lichtenberg iz St. Vida. Rakoš iz Buč. — Pleteršnik iz Kranjske gore. Pri **Statiu**: Pokorny, Putick, Schofel, Spira z Dunaja. — Ledner iz Prage. — Siegel iz Kočevja. — Maighan z Dolenjskega. Pri **južnem kolodvoru**: Wimmer z Dunaja. — Kumer iz Gradca.

Tržne cene v Ljubljani

dné 23. novembra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	5.69	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4.06	Jajce, jedno,	3
Oves,	3.25	Mleko, liter,	8
Ajda,	2.11	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	3.90	Telečje	50
Koruza,	3.74	Svinjsko	60
Krompir,	5.36	Koštrunovo	36
Leča,	2.41	Pišanec	40
Grah,	12	Golob	16
Fižol,	13	Šeno, 100 kilo	232
Maslo,	11	Slama,	196
Mast,	1	Drva trda, 4 metr.	650
Špeh frišen,	66	„ mehka, „ „	415
	64		

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. nov.	7. jutraj	729.44 mm.	4.0° C	brezv.	megla	4.80 mm.
	2. pop.	731.13 mm.	9.0° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	733.91 mm.	5.8° C	sl. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 6.3°, za 3.3° nad normalom.

Dunajska borza

дне 23. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 81.20	—	gld. 81.20
Srebrna renta	82.30	—	82.35
Zlata renta	111.80	—	111.85
5% marcna renta	96.20	—	96.20
Akcije narodne banke	884.—	—	888.—
Kreditne akcije	276.50	—	277.80
Srebro	—	—	—
London	125.75	—	125.75
Napol.	9.95	—	9.94 1/2
C kr. cekini	5.93	—	5.93
Nemške marke	61.72 1/2	—	61.70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131	gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	170	25
Ogerska zlata renta 4 1/2%	99	05	—
Ogerska papirna renta 5%	85	35	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	75	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	180	—
Kreditne srečke	10	19	20
Rudolfove srečke	120	109	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	109	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	226	50	—

Št. 18.437.

(549—2)

Razglas.

Da se zagotovi hrana in pripraga odgoncev pri odgonski postaji v Ljubljani za 1888. leto, se bode v četrtek **дне 24. novembra t. l.** dopoldne od 10.—12. ure pri tukajšnjem uradu vršila minuendo licitacija.

K tej licitaciji vabijo se podvzetniki s pristavkom, da je vsakemu, ki se jo hoče udeležiti, 50 gld. kavcije položiti.

Mestni magistrat Ljubljanski
kot odgonska postaja,
дне 14. novembra 1888. leta.

Gold. 100 do 200 gold.

morejo zaslužiti osebe vsacega stanu, ki se hočejo pečati s prodajo v Avstriji dovoljenih premijskih posojilnih srečk. Ponudbe vsprejema **Max Lustig, Bank-geschäft in Budapest.** (802—7)

Zobozdravnika Paichel-a ustni in zobni preparati. (Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjanje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. **Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škatelji zobnega praška 60 kr.** (238—64)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradskega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarji Svobodni in trgovci Karinger-ji.

Kuverte s firmo

priporoča po nizkej ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Izurjen pisar

želi svojo službo premeniti in išče takoj drugod takošnje službe. — Naslov naznani upravnistvo „Slovenskega Naroda“. — (850—3)

Trajno sedenje

prouzroča motenje v prebavljenju, otekanje jeter, zabasanje, zlato žilo i. t. d. Te bolezni ozdravi **Lippmann-ov Karlsbadski šumeči prašek.** — Dobiva se v škatljicah po 60 kr. in po 2 gld. v lekarnah. (638—4)

Novo, lepo in po ceni!

FERD. BILINA & KASCH

v Ljubljani, v Židovskih ulicah št. 1
imata

za sv. Miklavža in Božič

veliko izber

najfinejših, elegantnih, nerazlomljivih „punčik“, ki se smejo prati, razne velikosti, umetno opravljenih po naj-novejšej modi.

Tudi ima v zalogi razne cene punčike in različne igrače.

Velika zaloga neoblečenih punčik, take se tudi oblečejo, kakor kdo želi in naroči. (859—1)

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (800—16)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provinccje proti poštnemu povzjetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.

Jedina in največja
kristijanska krojačnica in zaloga
vsakovrstnega sukna ter
narejene obleke.

Zimska obleka	od g'd.	9.—	naprej.
Zimski sakot	„	5.—	„
Zimske hlače	„	2.50	„
Zimska suknja	„	9.—	„
Salonska obleka	„	25.—	„
Obleka za dečke	„	1.75	„

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštenu ceni.
Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

V Zvezdi, **MARIJA DRENIK.** v Zvezdi, v hiši „Matice Slovenske“.

Predtiskarija. Stroj za izdelovanje nogovic [Strickmaschine].
Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih.
Trakovi za vence. Harlandska preja. (29—47)